

Een bedreigde geelbuikvuurpad kromt haar rug zodanig dat de felgekleurde, giftige huidklieren op buik, poten en keel zichtbaar worden.

Flexibele pad Wereldwijd wordt een derde van alle soorten amfibieën met uitsterven bedreigd. Oorzaken zijn habitatverlies en dodelijke schimmels. Ook in Nederland staan kikkers en padden onder druk, maar de laatste jaren zijn er successen te melden. Zo nemen de boomkikker en vooral de ernstig bedreigde geelbuikvuurpad (*Bombina variegata*) weer in aantal toe. De pad kwam tot in de jaren zestig vrij algemeen voor in Zuid-Limburg, maar in 2000 was er nog maar één kernpopulatie met zo'n honderd exemplaren. "Het is een pioniersoort die leeft in dynamische biotopen met tijdelijke plasjes," zegt amfibie-expert Gerard Smit van de Stichting RAVON. "Juist daaraan ontbreekt het nu in Nederland." Een beschermingsplan van het ministerie van LNV, uitgevoerd door Natuurbalans en RAVON, voorziet sinds 2001 in tientallen voortplantingspoelen. Het aantal geelbuiken is nu gestegen tot bijna driehonderd. "De poelen zijn een succes, zowel gemeten naar de hoeveelheid afgezette eieren als het aantal jonge padden," zegt Smit. "Maar met één levensvatbare populatie blijft ondersteuning nodig." — *Robbert Vermue*